

İlk dört maddeyi koruyan kudretli başkanlık

Milliyetçi Hareket Partisi Genel Başkan Başdanışmanı Prof. Dr. Ruhi Ersoy, "O dönem cumhurbaşkanı olan Abdullah Gül ile FETÖ altyapısı, federatif sistemin tartışılması konusunda hararetli bir çalışma içerisindeydiler. Ancak Milliyetçi Hareket Partisinin bu süreç sonucunda önermiş olduğu sistem, Türkiye'yi özerkliğe götürmeyecek ve Anayasa'nın ilk dört maddesini muhafaza eden kudretli bir başkanlık sistemidir." dedi.

Siyaset

Haber Girişi: 07 Kasım 2019 Perşembe 10:00

Google Haberlere Abone ol

Google News

EMRE MÜFTÜOĞLU / TÜRKGÜN

Milliyetçi Hareket Partisi Genel Başkan Başdanışmanı Prof. Dr. Ruhi Ersoy, "Cumhurbaşkanlığı Hükümet Sistemi'ne nasıl gelindi?" sorusunu **TÜRKGÜN** için cevapladı.

Sayın Ersoy, Türkiye başkanlık sistemi tartışmalarını daha önce yaşadı mı?

Evet, yaşadı. Lakin, bu şekilde ve bu şartlar altında tartışılmamıştı. 1 Ağustos 2009'da Abant Platformu üzerinden sözde Kürt açılımı konusu dillendirildiği zaman, MHP böyle bir gaflet politikasının olamayacağını ve her koşul ve şartta buna karşı duracağını beyan etmişti. Çünkü onlar, adem-i merkezîyetçi ve yerel yönetimlerin özerkliğini referans alan federatif bir başkanlık sistemine yönelik bir çalışma içindeydiler. O dönem cumhurbaşkanı olan Abdullah Gül ile FETÖ altyapısı, federatif sistemin tartışılması konusunda hararetli bir çalışma içindeydi. Bugün, böyle bir şeyin kıyasından köşesinden dahi geçmiyoruz. MHP'nin bu süreç sonucunda önermiş olduğu sistem, Anayasa'nın ilk dört maddesini muhafaza eden, kudretli bir başkanlık sistemidir. Hem, bölgede yapılan dış operasyonlara karşı direnen, hem de iç dinamikler çerçevesinde terörle olan mücadelede kararlılığını bozmayan, devlet başkanının sözünün eyleme dönüşme potansiyeli olan bir sisteme ihtiyacımız vardı. Bunu yaparken de hukuk temelinden kopmamamız gerekiyordu. Bu kapsamda da anayasa güvencesiyle yasama, yürütme ve yargının birbiriyile denetlenebilir olması lazımdır.

Son yerel seçimlerden sonra 'Tek adam rejimi' tanımlaması yapılarak, başkanlık sistemi tartışmaya açılıyor. Bu konuda ne dersiniz?

Sistemin dayanması gereken temeller ve işlevselliği konusunda da olmazsa olmazlarını ortaya koyduktan sonra sistemin mükemmelleştirilmesi için yapılacak revizyonlara da ihtiyaç vardır. Bu revizyonlar akşamdan sabaha ortaya çıkacak maddeler değildir. MHP, Cumhur İttifakı içerisinde sistemin denge ve denetimde rol oynayacağını söylerken, bu revizyonların takipçisi olacağını ortaya koymuştur. Sistem tartışmalarının kilitlendiği bu nokta da, tamamen bir zihin meselesidir. Bugüne kadar pek çok siyasi alışkanlık ve bürokratik teamül, parlamenter sisteme göre yapılmış ve bu dogma gibi algılanmıştır. Zihinlerin, parlamenter sistemde kalması ve bu dönüşüme geçmiş üzerinden yola çıkmaya çalışması, bize bugün sistem sorunu olarak dayatılmaya çalışıyor. Siyasal anlamda bir değişiklik gerçekleşmesinden medet uman ya da korkan siyasi/bürokratik çevreler, sonrasında bana ne olur korkusunu sistem sorunu adı altında büyütülmektedir. Burada asıl odaklanması gereken husus sistemin ince işçiliği ve sorunlarını yine bu sistem içerisinde çözebilecek adımların atılmasındadır. Sistem tartışmaları içerisinde siyasi partilerin de üzerine çok büyük sorumluluklar düşmektedir. Sistem her ne kadar partili cumhurbaşkanlığı sistemi adı altında şekillense de Meclise giren partilerin genel başkanlarının hükümet edebileceği yahut başbakan olacağı bir yapıda değildir. Partiler meşru anayasal düzen içerisinde devleti milletle buluşturan ve cumhurbaşkanı altında değişik kademelerde yöneticiler çıkartan bir ekole dönüşmüşlerdir.

DEMOKRATİK KAZANIMLAR

Sistem içerisinde seçilecek olan cumhurbaşkanının ise yine bir siyasi kaynaktan besleniyor olduğunu da unutmamak gerekir. Zira hem kendi partisine hem seçmenine hem de kendi davasına karşı sorumlu olacak bir cumhurbaşkanının da hesap verilebilirliği yüksek derecede olacaktır. Cumhurbaşkanlığı seçimlerinde siyasal kökeni belli olmayan, her an dış çevrelerce parlatılabilecek ve Meclis ile intisabı sorumlu olası cumhurbaşkanlarının da önüne bu sayede geçilmiş olacaktır.

Ayrıca cumhurbaşkanı seçilmek için en az %51 oy alınması gerekir ki bu da cumhurbaşkanının aslında diğer partili seçmenlerden de oy almasını zorunu kılar. Bu demokrasi adına büyük bir kazanımdır. Zira böylece her ne kadar partili Cumhurbaşkanı olsa da seçilebilmek için geniş bir taban desteğine ihtiyaç duyması icraatlarında de geniş bir toplum kesimini kucaklayacak şekilde davranmasını zorunlu kılar. Böylece aslında sistem kendi kendini denetlemiş olur.

Mevcut durum genel itibarıyla 15 Temmuz sürecinden sonra hızlı bir şekilde son halini aldığı için genellikle 15 Temmuz'daki durum ile ilişkilendiriliyor. Şunu kabul etmek gerekir ki; MHP, Cumhur İttifakı çatısı altına 15 Temmuzdaki hain darbe girişimi son nokta olduğu için girmiş ve taşın altına gövdesini koymuştur. Lakin bu sürece gelme ile ilgili MHP'nin uyarıları 2007'den itibaren başlamıştır. 2007'den 2019'a kadar geçen süreci bir bütün olarak ele alırsak Cumhurbaşkanlığı Hükümet Sistemi'ni bu bütünlük içerisinde değerlendirmemiz gerekir.

SONUÇ

Yaşanmakta olan süreçte ortaya çıkan bir takım sıkıntılar bir sistem sorunu değildir. Tersine bugünkü sistemin kurulmasının sebebi parlamenter sistemin yarattığı sorunlardır. Sistemden kaynaklanan sorunların sürekli tekrar etmesi ve demokrasiyi verimli bir şekilde etkin kılacak yolları tıkayarak millî iradeyi geçersiz, demokratik kurumları da işlevsiz bırakması, sistemi değiştirmenin esas sebebidir. İşlevsiz ve sorunlu bir sisteme dönme davetiyesi sorunlu zihniyetlerin mahsulüdür. Parlamenter sisteme geri dönüşü arzu etmenin temel sebebi sistemdeki birtakım aksaklıklar değildir. Zira aksayan yönlerin sistemden kaynaklanmadığı aşikârdır. Mesele, kurumsallaşma için belirli bir sürece ihtiyaç duyulmasında odaklanmaktadır. Hem yeni sisteme ilişkin zihniyet dönüşümünün hem de kurumsallaşmanın tamamlanabilmesi için zamana ve halkın iradesi istikametinde birlikte çalışmaya

ihtiyaç bulunmaktadır. Şimdiye kadar yaşanan ve bundan sonra da devam edecek olan süreç siyasî, yasal ve bürokratik olduğu kadar sosyolojik bir değişim ve dönüşümü de gerektirmektedir. Siyasî ve sosyal faktörlerin zorunlu kıldığı sistem değişikliği, kurumsallaşmanın gerçekleştirilebilmesi için de işlemektedir ama kurumsallaşma zaman almaktadır.

Cumhurbaşkanlığı Hükümet Sistemi, ülkemizin geleceği açısından neden bu kadar önemlidir?

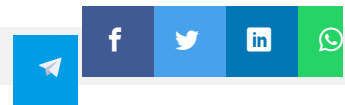
Cumhurbaşkanlığı sistemi, milletin iradesine rağmen gerçekleşen ve siyasî tarihimizde örnekleri çok görülen gayri meşru yolların önünü tıkamaktadır. Her siyasî kriz ve kaos gelişmeyi sekteye uğratmaktadır. Sık sık seçime gidilmesi veya başka yollarla hükümetlerin bertaraf edilmesi hem ekonomik hem de sosyo kültürel gelişmeyi akamete uğratmaktadır. Bu bakımdan Cumhurbaşkanlığı Hükümet Sistemi istikrarın teminatı ve kurumsal yapısıdır. Yeni bir parti kurup, milletvekili transferleriyle hükümet içerisinde başka bir hükümet çıkararak millî iradeye ipotek koyma çabalarının siyasî tarihimizde örnekleri çoktur. Yeni sistem bu tür hilelerin önüne geçebilme kapasitesi bakımından küresel siyasî aktörleri zor durumda bırakmaktadır.

NİYETLER BELLİDİ

Cumhurbaşkanlığı Hükümet Sistemi federatif yapıya geçmeyi arzu edenler için bir engeldir. Bugün parlamenter sisteme dönüş için görüş beyan edenlerin yarın tartışacakları mevzu federatif yapı olacaktır. Zira açık niyet ve plan federasyon istikametindedir. FETÖ, PKK ve bundan sonra da farklı isimlerle ortaya çıkarılacak terör örgütleri, kendilerini yok olma noktasına getiren en büyük gücün millî irade ile ruh bulan topyekûn mücadele olduğunun farkındadırlar. Mevcut sistem iktidara bu gücü vermekte, parlamentoya gayri meşru yollarla giren terörün siyasî uzantılarını etkisiz hale getirmektedir.

Değişimin ve etkileşimin hızının arttığı dijital/ küresel dünyada karar alma ve uygulamanın hızlı ve etkin olması zorunluluğu Cumhurbaşkanlığı Hükümet Sistemi'ni geliştirerek devam ettirmeyi gerekli kılmaktadır. Parlamenter sistem küresel siyaset mekanizmaları ile başa çıkmakta yetersiz kalmaktadır. Küresel güçlerin ve kurumların aldıkları kararların tüm dünyayı anında etkilediği bir ilişkiler ağına geç kalmak demek mücadeleyi kaybetmek ya da sürece teslim olmak demektir. Cumhurbaşkanlığı Hükümet Sistemi, küresel satranç tahtasında kurulan jeopolitik oyunlarda piyon değil aktör olma, oyun kurma ve oyun bozma imkânını sağlamaktadır.

Siyasetin küresel ölçekli hale gelmesiyle birlikte devletlerin işlevleri değişmekte, bazı işlevler ortadan kalkarken, bazıları da eskiye ilave olarak ortaya çıkmaktadır. Nitekim iktidar mücadelesi veya paylaşımında seçilmişler ile atanmışlar arasındaki çatışmaya ilave olarak küreselleşmenin de etkisiyle yaygınlık arz eden ve nüfuzu artan uluslararası bürokratik yapılar eklenmiştir. Politikacılardan ve bürokratlardan oluşan siyasi aktörlerin güç dağılımından meydana gelmiş olan siyasi yapı, uluslararası birimlerin ve hükümet dışı örgütlerin (NGO) aktörlerinin de mücadeleye dâhil olmasıyla daha karmaşık hale gelmiştir. Küreselleşmeyle birlikte yaygınlaşan bu değişim gelişmiş devletlerin iktidar alanlarını genişletirken; gelişmekte olan ya da az gelişmiş olan devletlerin iktidarlarının dış bürokratik yapıların etki alanına açık hale gelmiş ve millî egemenlikler zayıflamaya başlamıştır. Hâlbuki devlet kendi kendini yönetmelidir. **BITTI**

Etiketler [emre müftüoğlu](#) [ruhi ersoy](#) [mhp](#) [türkqün](#)

Yorumlar

App Store'dan Edinin

Google Play'dan Edinin

